

T R E Ś Ć :

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA:

Poz.: 946 — Skarbu z dnia 21 grudnia 1925 r. o oczyszczaniu i magazynowaniu spirytusu. 1827

946.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 21 grudnia 1925 r.

o oczyszczaniu i magazynowaniu spirytusu.

Na podstawie art. art. 12, 13, 14, 32 i 101 ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w brzmieniu ogłoszonym w załączniku do rozporządzenia Ministra Skarbu z dn. 17 września 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 102 poz. 720) zarządza się co następuje:

Część I.

OCZYSZCZANIE SPIRYTUSU.

§ 1. Określenie rektyfikacji.

Przedsiębiorstwa, zajmujące się oczyszczaniem spirytusu sposobem destylacji z ewentualnem zastosowaniem filtracji, noszą nazwę rektyfikacyj. Rektyfikacje dzielą się na:

1. Oddziały rektyfikacyjne gorzelni i innych przedsiębiorstw, oczyszczających spirytus tylko własnego wyrobu lub też dla wyłącznego przerobu we własnym przedsiębiorstwie na inne produkty, na przykład wódki gatunkowe eter i t. p.

2. Przedsiębiorstwa samoistne oczyszczające spirytus surowy (surówkę), powierzany im lub nabyty do oczyszczania.

§ 2. Oddziały rektyfikacyjne.

Oddziały rektyfikacyjne gorzelni podlegają przepisom zawartym w §§ 79—80 rozporządzenia Ministra Skarbu z dn. 3 sierpnia 1925 r. o urządzeniu i kontroli gorzelni (Dz. U. R. P. Nr. 84 poz. 579), także oddziały przy fabrykach wódek podlegają przepisom zawartym w § 17 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 12 marca 1925 r. o wyrobie i sprzedaży wódek nie monopolowych (Dz. U. R. P. Nr. 28 poz. 201).

Oddziały rektyfikacyjne przy innych przedsiębiorstwach podlegają przepisom specjalnie dla nich ustalonym przez Ministra Skarbu.

§ 3. Oczyszczanie spirytusu w rektyfikacjach samoistnych.

Rektyfikacje samoistne mogą oczyszczać spirytus bądź monopolowy, bądź też niemonopolowy, nieprzeznaczony dla monopolu państwowego. Zabrania się jednoczesnego łącznego oczyszczania spirytusu monopolowego i niemonopolowego. Minister Skarbu może zezwolić na wyjątki od tego na warunkach przez siebie ustalonych.

§ 4. Stosunek rektyfikacji do Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego.

Stosunek rektyfikacji samoistnych oraz oddziałów rektyfikacyjnych, oczyszczających spirytus monopolowy, do D. P. M. S. normują umowy zawarte przez powyższe przedsiębiorstwa z D. P. M. S., o ile one dotyczą stosunków z zakresu prawa prywatnego.

§ 5. Zezwolenie na budowę i uruchomienie rektyfikacji.

Na budowę nowej rektyfikacji udziela zezwolenia Minister Skarbu. Bez takowego zezwolenia urządzenie rektyfikacji oraz oddziałów rektyfikacyjnych jest zakazane.

Przy uruchomieniu rektyfikacji stosuje się odpowiednie przepisy zawarte w §§ 19, 26, 29 i 31 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 3 sierpnia 1925 r. o urządzeniu i kontroli gorzelnii.

URZĄDZENIE DZIAŁU REKTYFIKACYJNEGO.

§ 6. Sala aparatuwa.

Sala aparatuwa winna być oddzielona od innych lokali rektyfikacji i odpowiadać warunkom wyszczególnionym w § 19 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 3 sierpnia 1925 r. o urządzeniu i kontroli gorzelnii oraz § 39 rozporządzenia Ministra Skarbu z d. 10 marca 1925 r. w celu wykonania ustawy o monopolu spirytusowym (Dz. U. R. P. Nr. 31 poz. 218).

Poza aparatami i przyrządami niezbędnymi przy filtracji wyszczególnionymi w protokóle weryfikacyjnym ustawianie nowych aparatów destylacyjnych i filtracyjnych bez zezwolenia władz skarbowych II instancji jest wzbronione. Wszelkie inne aparaty, nie służące do oczyszczania spirytusu, nie mogą być ustawiane w rektyfikacji; istniejące zaś winny być usunięte do 1 kwietnia 1926 r.

§ 7. Zbiorniki w sali aparatuwej.

Do przyjmowania i do dokładnego obliczania produktów rektyfikacji, otrzymanych z każdego aparatu rektyfikacyjnego, rektyfikacja winna posiadać odpowiednią ilość dokładnie wymierzonych zbiorników, względnie mierników, których pojemność winna być wystarczająca do przyjęcia ilości otrzymanych co najmniej w ciągu 12 godzin.

§ 8. Zbiorniki do fuzli.

Do zbierania i dokładnego obliczania fuzli rektyfikacji winny posiadać specjalny metalowy zbiornik przystosowany do urzędowego zabezpieczenia oraz posiadający:

- a) szkła wizerne przez całą wysokość zbiornika ze skalą do określania ilości każdej warstwy fuzli,
- b) kraniki w odległości 25 cm. jeden od drugiego do odbierania prób każdej warstwy.

Zabezpieczeniu podlega cały zbiornik i odgałęzienia rury doprowadzającej fuzle do zbiornika.

KONTROLA REKTYFIKACJI

§ 9. Stały dozór kontroli skarbowej.

W każdej samoistnej rektyfikacji musi być stały dozór kontroli skarbowej.

Administracja rektyfikacji obowiązana jest udzielić wyznaczonemu do stałego dozoru organowi

kontroli skarbowej mieszkania, odpowiadającego warunkom przewidzianym w § 134 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 3 sierpnia 1925 r. o urządzeniu i kontroli gorzelnii.

Do wykonania czynności urzędowych administracja winna dostarczyć lokal, odpowiadający warunkom § 31 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 marca 1925 r. w celu wykonania ustawy o monopolu spirytusowym.

§ 10. Obowiązki stałego dozoru.

Organ kontroli skarbowej wyznaczony do stałego dozoru obowiązany jest kontrolować bez mieszania się w sprawy czysto gospodarcze wszelkie czynności, związane z oczyszczaniem, oraz przyjęciem do oczyszczania i zlewaniem spirytusu i produktów rektyfikacji, odpędzonych w dziale rektyfikacyjnym do magazynu; sprawdzać całość zabezpieczeń urzędowych, gdzie takowe są zastosowane, sprawdzać jakość otrzymywanego spirytusu i produktów rektyfikacji; być obecnym przy wszelkich czynnościach urzędowych, przeprowadzanych przez władze przełożone; składać w przepisany termin sprawozdania, dotyczące się oczyszczania spirytusu, wymagane przez władze skarbowe i D. P. M. S.; stwierdzać wiarogodność opisów ksiąg i raportów.

§ 11. Oznajmienie.

Przedsiębiorca obowiązany jest na 48 godzin przed rozpoczęciem oczyszczania spirytusu wnieść do właściwego inspektora kontroli skarbowej oznajmienie oddzielne dla oczyszczania spirytusu monopolowego i oddzielne dla oczyszczania spirytusu niemonopolowego, w dwóch egzemplarzach (wzór Nr. 6).

W oznajmieniu ma być wymieniony czasokres oczyszczania, ilość spirytusu wziętego do oczyszczania i odpowiedzialność za zachowanie przepisów skarbowych i fabrycznych na czas trwania robót, związanych z oczyszczaniem spirytusu.

Inspektor kontroli skarbowej zwraca jeden egzemplarz oznajmienia przedsiębiorcy, stwierdzając swoim podpisem, że nie znajduje przeszkód do rozpoczęcia ruchu, drugi zaś egzemplarz odsyła do właściwego urzędu akcyz i monopolów do przedstawienia izbie skarbowej. Bez zatwierdzenia oznajmienia przez inspektora kontroli skarbowej ruchu rektyfikacji rozpoczynać nie wolno.

W razie nieprzewidzianej przerwy w pracy, związanej z oczyszczaniem spirytusu przed ukończeniem terminu oznajmienia, przedsiębiorca winien niezwłocznie zawiadomić o tem właściwego inspektora kontroli skarbowej z wyjaśnieniem przyczyn przerwy w pracy i przypuszczalnego terminu wznowienia. Wszelkie przerwy w pracy winny być stwierdzane przez inspektora kontroli skarbowej na oznajmieniu.

§ 12. Kontrola przerobu.

Urzędnik kontroli skarbowej przydzielony do stałego dozoru winien śledzić, by przedsiębiorca ściśle przestrzegał warunków wymienionych w oznajmieniu, oraz, w razie oczyszczania spirytusu mono-

polowego, warunków wymienionych w umowie rektyfikacyjnej, zawartej ad hoc z D. P. M. S.

§ 13. Fuzle.

Fuzle stanowią końcowe produkty rektyfikacji. Wody fuzlowe mogą być użyte do powtórnej rektyfikacji lub winny być zniszczone. Zniszczenia dokonywa się (w obecności 2-ch urzędników kontroli skarbowej), z których jeden winien być inspektorem kontroli skarbowej, przez zlew do kanalizacji, lub innym sposobem, któryby wykluczył zużycie wód fuzlowych. Z każdej zniszczonej ilości wód fuzlowych zachowuje się próbę, którą pozostawia się w rektyfikacji w ciągu 6 miesięcy w stanie zabezpieczonym pieczęcią inspektora. Butelkę z próbą należy zaopatrzyć w etykietę z oznaczeniem mocy i daty zniszczenia. O zniszczeniu sporządza się protokół (wzór Nr. 7) w 2 egzemplarzach, z których jeden włącza się do akt rektyfikacji, drugi zaś w drodze służbowej przedstawia się izbie skarbowej. Opróżnianie fuzlownika dla wydzielenia olei fuzlowych i zniszczenia, ewentualnie wzięcia do powtórnej rektyfikacji, wód fuzlowych odbywa się w miarę potrzeby na skutek zgłoszenia przedsiębiorcy do właściwego inspektora kontroli skarbowej.

§ 14. Oleje fuzlowe.

Przemyte oleje fuzlowe niemonopolowe winny odpowiadać następującym warunkom:

- a) powinny być przezroczyste;
- b) moc według spirytusomierza ma być nie mniejsza od 80° przy 12° R.;
- c) przy skłócaniu różnych objętości olejów fuzlowych i wody o ciepłocie około 15° R. zmniejszenie objętości olejów nie powinno przekraczać 30%;
- d) przy skłócaniu 100 ctm.³ olejów z 5 ctm.³ wody o ciepłocie około 15° R. oleje powinny mętnieć;
- e) mieszanina równych objętości olejów z rozcieńczonym kwasem siarkowym o wadze właściwej 1,84 (1 część kwasu na 1 część wody) powinna stanowić ciecz jednolitą;
- f) oleje fuzlowe otrzymane ze spirytusu niemonopolowego stanowią własność prywatną i winny być zwolnione do obrotu wolnego.

Część II.

MAGAZYNOWANIE SPIRYTUSU.

§ 15. Magazyn spirytusu.

Dla przechowywania spirytusu przyjętego do oczyszczenia oraz przechowywania rektyfikatu I gatunku, a w razie potrzeby ostatnich gatunków, rektyfikacja winna posiadać magazyn w lokalu oddzielnym od reszty pomieszczeń rektyfikacji. Lokal magazynu winien odpowiadać warunkom ustalonym w § 39 rozporządzenia Ministra Skarbu z d. 10 marca 1925 r.

w celu wykonania ustawy o monopolu spirytusowym. Magazyn ze spirytusem winien znajdować się, o ile na miejscu jest stały dozór, pod urzędowym zabezpieczeniem i zamknięciem przedsiębiorcy.

§ 16. Zabezpieczenie należności monopolowej.

Spirytus, przechowywany w rektyfikacji lub magazynie, pozostaje stale obciążony opłatą monopolową w wysokości obowiązującej ceny sprzedażnej spirytusu do wyrobu wódek gatunkowych, zwalnia się zaś od tej opłaty po wywozie zagranicę lub też w razie stwierdzonego zniszczenia skutkiem siły wyższej.

Minister Skarbu może zażądać zabezpieczenia opłaty monopolowej, ciążyącej na spirytusie przechowywanym w rektyfikacji, a to do wysokości 3% ceny monopolowej łącznie z opłatą skarbową od najwyższej ilości spirytusu, jaką przedsiębiorca zamierza w danym czasie przechowywać.

W wypadku wypuszczenia z rektyfikacji do konsumpcji spirytusu nieopłaconego, zabezpieczenie może być podniesione do wysokości 200% opłaty monopolowej.

Zabezpieczenie winno być dokonane w sposób przewidziany w § 58 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 marca 1925 r. w celu wykonania ustawy o monopolu spirytusowym.

§ 17. Zbiorniki w magazynie spirytusu.

W magazynie winna znajdować się odpowiednia ilość żelaznych zbiorników, odpowiadających przepisom ust. ust. 2, 3, 4, 5, 6 § 18 rozporządzenia Ministra Skarbu z d. 3 sierpnia 1925 r. o urządzeniu i kontroli gorzelnii, przeznaczony do oczyszczania. Spirytus winien być przed wzięciem go na aparat dokładnie wymierzony sposobem objętościowym lub wagowym. W tym celu każda rektyfikacja winna posiadać odpowiednie mierniki lub urządzenia wagowe. Urządzenia te mogą znajdować się w jednym z lokali rektyfikacji lub w magazynie. Przy aparatach ruchu przerywanego należy obliczać i zapisywać do księgi rektyfikacyjnej ilości każdorazowo przeznaczone do każdego nabicia aparatu, przy aparatach zaś ciągłych należy określać i zapisywać do księgi ilości każdorazowo wzięte do rozcieńczenia i przepompowywania do zbiornika ciśnień. Spirytus w ilości do 20.000 litrów 100° można przechowywać w żelaznych beczkach urzędowo nie wylarowanych.

Ustawienie nowych zbiorników niewyszczególnionych w protokole weryfikacyjnym jest dozwolone po uzyskaniu zgody urzędu akcyz i monopolów państwowych.

§ 18. Przyrządy do określania ilości spirytusu oraz przemiaru zbiorników.

W magazynie spirytusowym winny znajdować się: cechowana waga z odważnikami na obciążenie przynajmniej 1000 kg., komplet miar cechowanych o pojemności litrowej (20, 10, 5, 1, 1/2 litr), łewar do odbierania prób spirytusu z beczek, rurka gumowa do

odciągania spirytusu, alkoholomierze, przyrząd do odbierania prób spirytusu ze zbiorników, oraz mierzenia w nich temperatury spirytusu, opisany w § 18 rozporządzenia Ministra Skarbu z dn. 3 sierpnia 1925 r. o urządzeniu i kontroli gorzelnii, taśma w miarach metrycznych.

§ 19. Obowiązki właściciela magazynu.

Przedsiębiorca, lub jego zastępca, winien dostarczać władzom skarbowym przy rewizji magazynu lub innych urzędowych czynnościach, związanych z pomiarem zbiorników i obliczeniem ilości spirytusu, odpowiednią ilość robotników, oraz niezbędne urządzenia.

§ 20. Czynności kontroli skarbowej.

Organ kontroli skarbowej, przydzielony do stałego dozoru, obowiązany jest śledzić wszelkie obroty spirytusu, być obecnym przy przyjmowaniu spirytusu dostarczonego z innych przedsiębiorstw do rektyfikacji, oraz odprawie spirytusu z magazynu względnie rektyfikacji, śledzić wydawanie spirytusu do nabicia aparatu rektyfikacyjnego i zlewanie spirytusu po skończeniu odpędu. Wyniki przyjęcia spirytusu dostarczonego z innych przedsiębiorstw wpisuje się w 2 egzemplarzach listów konwojowych, z których jeden pozostawia się w aktach rektyfikacji, a drugi przesyła się drogą służbową do D. P. M. S., do odnośnych zaś izb skarbowych, oraz przedsiębiorstwa wysyłającego spirytus, przesyła się po jednym egzemplarzu protokółarnego zestawienia wyników przyjęcia (wzór Nr. 13).

Przy odprawie spirytusu z magazynu musi być obecnych dwóch urzędników kontroli skarbowej. Na wydany spirytus wypisuje się list konwojowy, względnie świadectwo przewozowe.

W liście konwojowym względnie świadectwie przewozowym, poza datą odprawy i danymi, które służą do określenia ilości spirytusu, winno być odnotowane, z jakiej kampanji pochodzi spirytus, rodzaj spirytusu (rolniczy, przemysłowy, drożdżowy) i czy opłacono lub zakredytowano należność monopolową za odprawiony spirytus.

Część III.

MAGAZYNOWANIE SPIRYTUSU I WYROBÓW WÓDCZANYCH W WOLNYCH SKŁADACH.

A. WOLNE SKŁADY SPIRYTUSU.

§ 21. Określenie.

Wolne składy spirytusu są to przedsiębiorstwa o charakterze handlowym i mogą być otwierane do przechowywania tak spirytusu monopolowego, przeznaczonego do spożycia w kraju, jak i spirytusu poza-kontyngentowego (niemonopolowego), podlegającego

wywiezieniu zagranicę, obciążonego należnością monopolową lub też już całkowicie opłaconego. Na urządzenie i uruchomienie wolnego składu wymagane jest pozwolenie Ministerstwa Skarbu. Pod względem podatku przemysłowego i opłat patentowo-akcyzowych, wolne składy spirytusu, przeznaczonego do obrotu w kraju, przygotowuje się do hurtowych fabrycznych składów gotowych wyrobów wódczanych. Wolne składy mogą być urządzone tak dla przechowywania wyłącznie spirytusu monopolowego lub eksportowego jak i dla łącznego ich przechowywania

§ 22. Warunki pozwolenia.

Ministerstwo Skarbu może udzielać pozwoleń na urządzenie i uruchomienie wolnego składu spirytusu osobom prawnym lub fizycznym, których firmy zostały zarejestrowane we właściwym sądzie i których roczny obrót (przychód i rozchód) wynosi co najmniej 5.000 hektolitrów alkoholu, które zasługują na zaufanie, a nie były karane sędownie lub administracyjnie za defraudację podatku, przemyślnictwo, lub inne ciężkie przekroczenia skarbowe, oraz do których majątku nie otwarto postępowania upadłościowego. Udzielone pozwolenie może być cołnięte. W razie nieuruchomienia składu w ciągu trzech miesięcy od daty doręczenia pozwolenia, traci ono swą moc.

Wolne składy spirytusu mogą być otwierane tylko w miejscowościach, w których ma stały pobyt inspektor kontroli skarbowej i w których zamieszkuje sam przedsiębiorca lub jego zastępca.

§ 23. Lokal składu.

Lokal wolnego składu winien się mieścić w budynkach murowanych i odpowiadać swemu przeznaczeniu, oraz wymaganiom ustawy przemysłowej pod względem technicznym, zdrowotnym i bezpieczeństwa pracy. Drzwi wejściowe winny być obite blachą żelazną, a okna zaopatrzone w kraty żelazne i siatki druciane uniemożliwiające kradzież. Czy lokal jest odpowiedni, decyduje władza skarbową I instancji.

§ 24. Przechowywanie spirytusu.

Spirytus w wolnych składach winien być przechowywany w zbiornikach wymierzonych przez urząd; w ilościach zaś nie przekraczających 20.000 litrów 100° również i w urzędownie wytarowanych beczkach. Przechowywanie w lokalu wolnego składu spirytusu innych towarów jest zakazane.

§ 25. Zabezpieczenie należności.

Ministerstwo Skarbu może zażądać od przedsiębiorcy złożenia przed uruchomieniem składu kaucji, względnie innej gwarancji, przewidzianej w § 58 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 marca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 31 poz. 218) w wysokości, ustalonej przez Ministra Skarbu. Żądanie zabezpieczenia, jego rodzaj i wysokość winny być uwidocznione w pozwoleniu.

§ 26. Dozór skarbowy.

Wolne składy spirytusu mają się znajdować, o ile na miejscu jest dozór, pod urzędowym zabezpieczeniem oraz zamknięciem przedsiębiorcy.

§ 27. Obowiązki przedsiębiorcy.

Przedsiębiorca winien dostarczyć dla stałego dozoru bezpłatnie lokal, składający się co najmniej z jednego pokoju i kuchni wraz opalem i światłem; dla kancelarii urzędowej odpowiednio urządzonej pokój, należycie oświetlony i opalony (§ 31 rozp. z dnia 10 marca 1925 r. Dz.U.R.P.Nr.31 poz. 218), oraz przyrządy niezbędne do wykonania czynności urzędowych (§ 25 rozporządzenia z dnia 10 marca 1925 r. Dz. U. R. P. Nr. 31 poz. 218) i potrzebnych robotników, zgodnie z warunkami, wyszczególnionymi w § 19 niniejszego rozporządzenia.

§ 28. Prośba o pozwolenie.

Ubiegający się o uzyskanie pozwolenia na urządzenie wolnego składu spirytusu winien wnieść do władzy skarbowej I instancji podanie ze wskazaniem w przybliżeniu rocznego obrotu i zwyczajnego zapasu składowego, oraz rodzaju zabezpieczenia, jakie będzie złożone i dołączyć do podania plan i dokładny opis lokalu.

§ 29. Załatwienie podania.

Po otrzymaniu podania władza skarbową I instancji zarządzi zebranie informacji o osobie petenta, jego karalności i stanie majątkowym, oraz zbadanie budynków i opisanych lokali. O wynikach badania budynków i lokali sporządzi władza skarbową I instancji protokół w 2 egz., i jeden wręczy przedsiębiorcy, a drugi dołączy do podania, które ze wszystkimi załącznikami i swym wnioskiem prześle w drodze służbowej do Ministerstwa Skarbu.

§ 30. Udzielenie pozwolenia.

Ministerstwo Skarbu przesyła pozwolenie przez izbę skarbową do I instancji w celu doręczenia go petentowi za pokwitowaniem po uprzednim pobraniu i skasowaniu na pozwoleniu marek stemplowych należytej wysokości.

§ 31. Zgłoszenie do weryfikacji.

Po otrzymaniu pozwolenia Ministerstwa Skarbu przedsiębiorca winien zgłosić skład władzy skarbowej I instancji do weryfikacji i do zgłoszenia dołączyć w 2 egzemplarzach: 1) pozwolenie Ministerstwa Skarbu, 2) zezwolenie Urzędu przemysłowego na uruchomienie składu we wskazanym lokalu, 3) szczegółowy plan lokali, 4) szczegółowy opis pomieszczeń, 5) spis naczyń i przyrządów z wykazaniem w przybliżeniu pojemności naczyń, 6) deklarację o osobie odpowiedzialnej. Deklaracja winna być podpisana przez właściciela i przez osobę odpowiedzialną na dowód przyjęcia odpowiedzialności.

§ 32. Weryfikacja składu.

Po otrzymaniu dokumentów, wyszczególnionych w poprzednim paragrafie, władza skarbową I instancji zarządzi weryfikację składu. Czynności weryfikacyjne polegają na sprawdzeniu na podstawie dostarczonych dokumentów rzeczywistego stanu lokali i urządzeń i przemiary naczyń. O dokonanych czynnościach poza protokołami przemiaru naczyń winien być sporządzony ogólny protokół weryfikacyjny ze szczegółowym opisem dokonanych czynności, oraz stanu budynków, naczyń i przyrządów. Jeden egzemplarz ak^t weryfikacyjnych, należycie zeszytych i oparafowanych, należy przechowywać w składzie, a drugi w biurze władzy skarbowej I instancji.

§ 33. Przyrządy.

W wolnym składzie spirytusu mają znajdować się przyrządy, wyszczególnione w § 19 niniejszego rozporządzenia.

§ 34. Patenty.

Przed uruchomieniem wolnego składu spirytusu winien przedsiębiorca wykupić właściwe świadectwo przemysłowe i, o ile chodzi o skład spirytusu przeznaczonego do obrotu w kraju, wpłacić do kasy skarbowej należność patentowo-akcyzową i otrzymać od władzy skarbowej I instancji patent akcyzowy.

§ 35. Uruchomienie składu.

Po zakończeniu weryfikacji i wykupieniu przez przedsiębiorcę świadectwa przemysłowego względnie patentu i ewentualnem złożeniu gwarancji, władza skarbową I instancji doniesie w drodze służbowej Ministerstwu Skarbu o gotowości składu do uruchomienia, w celu ogłoszenia w Monitorze Polskim i Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu.

§ 36. Przyjmowanie i wydawanie spirytusu.

Przyjmowanie i wydawanie spirytusu winno się odbywać w obecności dwóch urzędników kontroli skarbowej z których jeden winien być inspektorem kontroli skarbowej.

Wpłacona należność monopolowa od znajdującego się w składzie spirytusu, przeznaczonego na eksport, zwraca się na żądanie przedsiębiorcy na warunkach i w wysokości, określonej w art. 32 ustawy o monopolu spirytusowym.

B. WOLNE SKŁADY WYROBÓW WÓDCZANYCH.**§ 37. Określenie.**

Wolne składy wyrobów wódczanych zaliczają się do przedsiębiorstw handlowych i mogą być urządzone dla przechowywania wyrobów wódczanych

wyprodukowanych tak ze spirytusu pozakontyngentowego i przeznaczonych na eksport, jak i ze spirytusu monopolowego i przeznaczonych do spożycia w kraju. Na urządzenie wolnego składu wyrobów wódczanych wymagane jest pozwolenie Ministerstwa Skarbu. Pod względem wykupywania świadectw przemysłowych i patentów akcyzowych wolne składy wyrobów wódczanych przeznaczonych do obrotu w kraju przyrównują się do hurtowych fabrycznych składów. Wolne składy wyrobów wódczanych mogą być urządzone tylko w miejscowościach, w których ma stały pobyt inspektor kontroli skarbowej i w których zamieszkuje sam przedsiębiorca lub jego zastępca.

§ 38. Warunki pozwolenia.

Ministerstwo Skarbu może udzielać pozwoleń na urządzenie i uruchomienie wolnych składów wyrobów wódczanych na warunkach, wyszczególnionych w § 22 niniejszego rozporządzenia z tą zmianą, że o uzyskanie pozwolenia mogą ubiegać się firmy, których roczny obrót (przychód i rozchód) wynosi co najmniej 1000 hektolitrów 100° spirytusu.

§ 39. Lokal składu.

Lokal wolnych składów wyrobów wódczanych winien odpowiadać przepisom § 23 niniejszego rozporządzenia.

§ 40. Przechowywanie wyrobów.

Wyroby wódczane w wolnych składach winny być tak układane i przechowywane, by określenie przy rewizji ilości i pojemności naczyń, ogólnej ilości wyrobów w litrach płynu, oraz stopni hektolitrowych alkoholu, jak również gatunku wyrobów nie przedstawiało trudności.—W razie przechowywania gotowych wyrobów wódczanych w skrzyniach niezbędne dla rewizji dane mają być uwidoczniane na skrzyniach.—Zbiorniki i beczki używane do przechowywania wyrobów wódczanych winny być urzędowo wymierzone i zaopatrzone w laski miernicze.

Przechowywanie w lokalach wolnych składów wyrobów wódczanych innych towarów jest zakazane. W wolnych składach wyrobów wódczanych przeznaczonych do obrotu w kraju wolno przechowywać tylko wyroby ze spirytusu, otrzymanego po uruchomieniu składu.

§ 41. Zabezpieczenie należności.

Zabezpieczenie interesów skarbu winno być dokonane w sposób, podany w § 25 niniejszego rozporządzenia.

§ 42. Dozór skarbowy.

Wolne składy wyrobów wódczanych mają znajdować się pod stałym dozorem organów kontroli skarbowej i pod urzędowym zabezpieczeniem i zamknięciem przedsiębiorcy.

§ 43. Obowiązki przedsiębiorcy.

Obowiązki przedsiębiorcy w sprawie dostarczenia lokali dla stałego dozoru i kancelarii do urzędowych zajęć, oraz robotnika i przyrządów, niezbędnych przy wykonywaniu urzędowych czynności, wyszczególnione są w § 27 niniejszego rozporządzenia.

§ 44. Zezwolenie i uruchomienie składu.

Sposób uzyskania pozwolenia, zgłoszenia i weryfikacji składu, zaopatrzenia składu w przyrządy i patenty, ogłoszenia o uruchomieniu, przyjmowania i wydawania wyrobów oraz zwrotu uiszczonych należności monopolowych podają §§ 28—36 niniejszych przepisów.

Część IV.

PRZEPISY KOŃCOWE.

A. Księgowość.

§ 45. Rodzaj ksiąg.

W przedsiębiorstwach winne być prowadzone następujące księgi, poświadczone w sposób przewidziany w § 16 rozporządzenia z dnia 10 marca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 218):

a) w rektyfikacjach:

- 1) księga magazynowa wzór Nr. 1.
- 2) księga rektyfikacyjna wzór Nr. 2.
- 3) księga numeracyjna wzór Nr. 3.
- 4) księga rozporządzeń władz wzór Nr. 4.
- 5) księga robotników wzór Nr. 5.

b) w wolnych składach spirytusu:

- 1) księga obrachunkowa wzór Nr. 9.
- 2) księga numeracyjna wzór Nr. 3.
- 3) księga rozporządzeń władz wzór Nr. 4.
- 4) księga robotników wzór Nr. 5.

c) w wolnych składach wyrobów wódczanych:

- 1) księga obrachunkowa wzór Nr. 10.
- 2) księga podręczna dla przychodu wzór Nr. 11.
- 3) księga podręczna dla rozchodu wzór Nr. 12.
- 4) księga rozporządzeń władz skarb. wzór Nr. 4.
- 5) księga robotników wzór Nr. 5.

Ponadto przedsiębiorstwa winne posiadać dostateczny zapas druków urzędowych, listów konwojowych, świadectw przewozowych.

§ 46. Prowadzenie ksiąg.

I. w rektyfikacjach.

1) Księga magazynowa.

Inspektor kontroli skarbowej, zakładając księgę magazynową z początkiem roku, winien wpisać słowami i cyframi w odnośnych rubrykach pozostałości spirytusu na 1 stycznia, numer patentu

akcyzowego, oraz sumę opłaty patentowej i stwierdzić to własnoręcznym podpisem.

Przedsiębiorca, względnie kierownik rektyfikacji, wpisuje bieżąco w odnośnych rubrykach przychodu otrzymane z innych przedsiębiorstw: rektyfikat I gatunku, surówkę, poszczególne gatunki (rekt. II i III gat.), fuzle i oleje fuzlowe, oraz ujawnione nadwyżki w transportach i przy rewizjach, w rozchodzie zaś ilość spirytusu, wydane w ciągu dnia na poszczególne cele, oraz ujawnione przy rewizjach ubytki, a następnie wyprowadza pozostałość spirytusu w magazynie na dzień następny.

Zasadnicze i dodatkowe opłaty patentowo-akcyzowe winny być wykazywane w rubryce „uwagi”.

2) Księga rektyfikacyjna.

Urzednicy skarbowi, którzy przeprowadzają weryfikację rektyfikacji, zakładając księgę rektyfikacyjną, wpisują przez całą szerokość księgi krótką treść dokonanych czynności i wpis ten stwierdzają własnoręcznymi podpisami.

Przedsiębiorca lub odpowiedzialny kierownik wpisuje do odnośnych rubryk: datę rozpoczęcia robót, datę i numer oznajmienia, okres oznajmienia, oraz ilość spirytusu, jaka ma być według tego oznajmienia oczyszczona, ilość spirytusu oraz odpadków, wziętych na aparat, oraz ilość poszczególnych gatunków: rektyfikatu I gatunku, poszczególnych gatunków i odpadków, otrzymanych po oczyszczeniu wziętego na aparat spirytusu.

3) Księga numeracyjna.

Z początkiem roku inspektor kontroli skarbowej winien otworzyć w księdze numeracyjnej oddzielne konto dla każdego poszczególnego zbiornika spirytusu i własnoręcznie wpisać do rubryk przychodowych cyframi i słownie znajdujący się w zbiorniku zapas spirytusu ze wskazaniem pochodzenia spirytusu: z gorzelnii rolniczej czy przemysłowej.

Przedsiębiorca lub odpowiedzialny kierownik ma w miarę napełnienia względnie opróżnienia zbiorników czynić natychmiast odpowiednie wpisy do właściwych kont.

II. W wolnych składach spirytusu.

4) Księga obrachunkowa.

Inspektor kontroli skarbowej, zakładając z początkiem roku księgę obrachunkową, winien wpisać w odnośnych rubrykach słowami i cyframi pozostałość spirytusu na 1 stycznia, datę, numer i kategorię świadectwa przemysłowego, datę i numer oraz wartość patentu akcyzowego i stwierdzić to własnoręcznym podpisem.

Przedsiębiorca, względnie odpowiedzialny kierownik składu, wpisuje bieżąco w odnośnych rubrykach daty i liczby dokumentów przewozowych oraz ilości spirytusu w ciągu dnia otrzymanego względnie wydane, a następnie wyprowadza pozostałość spirytusu w składzie na dzień następny.

5) Księga numeracyjna.

Księga numeracyjna w wolnym składzie winna być prowadzona w sposób wskazany dla rektyfikacji.

III. W wolnym składzie wyrobów wódczanych.

6) Księga obrachunkowa.

Inspektor kontroli skarbowej, zakładając księgę obrachunkową dla wolnego składu wyrobów wódczanych, winien wpisać do odnośnych rubryk cyframi i słowami rzeczywisty zapas (pozostałość) wyrobów wódczanych, datę, numer i kategorię świadectwa przemysłowego, datę, numer oraz wartość patentu akcyzowego i stwierdzić to własnoręcznym podpisem.

Przedsiębiorca, względnie kierownik składu, wpisuje bieżąco do odnośnych rubryk przychodu lub rozchodu sumaryczne dane z ksiąg podręcznych, oraz ujawnione nadwyżki lub zaniki i wyprowadza pozostałość wyrobów na dzień następny.

7) Księga podręczna dla przychodu.

Księga podręczna winna zawierać tyle pionowych działów, ile wódek o odmiennej mocy będzie się w składzie przechowywać.

Przedsiębiorca, względnie odpowiedzialny kierownik składu, wpisuje do odnośnych rubryk datę otrzymania wyrobów wódczanych w składzie, skąd i od kogo wyroby otrzymano, datę i numer dokumentu przewozowego, oraz gatunek, rodzaj naczyń, według pojemności, ilość naczyń, moc wyrobów, ilość litrów płynu i ilość zawartego w wyrobach 100° spirytusu. Po zakończeniu dnia dodaje się rubryki, dotyczące ilości naczyń, ilości wyrobów w litrach płynu i ilości zawartego w wyrobach spirytusu i dane te przenosi do odnośnych rubryk księgi obrachunkowej.

8) Księga podręczna dla rozchodu.

Prowadzi się w sposób wykazany dla księgi podręcznej dla przychodu z tą zmianą, że wykazuje się w tej księdze dane, dotyczące wyrobów wydanych ze składu.

§ 47. Zamknięcie ksiąg.

Z końcem każdego miesiąca przedsiębiorca, względnie odpowiedzialny kierownik, obowiązany jest księgi zamknąć i przeprowadzić miesięczne ze-

stawienie, w którym ma być uwidocznione: pozostałość spirytusu z poprzedniego miesiąca, ilość spirytusu przyjętego w ciągu miesiąca, oraz ujawnione nadwyżki, ilość spirytusu wydanego w ciągu miesiąca i ujawnione zaniki oraz pozostałość spirytusu na miesiąc następny. Zamknięć miesięcznych w księgach podręcznych dokonywać nie potrzeba.

§ 48. Odpowiedzialność za księgowość.

Wszelkie zapisy do ksiąg winny być czynione w dniu dokonania czynności i najpóźniej przed rozpoczęciem robót w dniu następnym. Za nieprawidłowe, względnie opóźnione prowadzenie ksiąg, nieprawidłowe sporządzanie lub opóźnione przedstawianie odpisów ksiąg, przedsiębiorca, względnie odpowiedzialny kierownik, będzie pociągany do odpowiedzialności w myśl przepisów karno-skarbowych.

§ 49. Rewizja ksiąg.

Księgi, prowadzone przez przedsiębiorstwo, podlegają rewizji organów skarbowych. Przy dokonywaniu rewizji ksiąg organy skarbowe obowiązane są sprawdzić: a) prawidłowość wszystkich zapisów i czy dokonane przez przedsiębiorcę zapisy usprawiedliwione są dokumentami (protokoły, dokumenty przewozowe, kwity kasowe), b) prawidłowość podsumowań i przeniesień ze strony na stronę, c) prawidłowość obliczenia należności patentowo-akcyzowych, oraz czy należności te są w swoim czasie i całkowicie uiszczone, d) prawidłowość dokonanych miesięcznych zamknięć i zestawień. Wyniki rewizji winny być wpisywane do właściwej księgi przez całą jej szerokość.

Sprawdzenie ksiąg z dokumentami winno być dokonywane przez stały dozór codziennie. Wyżsi urzędnicy przy dokonywaniu rewizji obrachunkowej winni też sprawdzać prawidłowość zapisów w księdze.

§ 50 Odpisy ksiąg.

Przedsiębiorca, względnie odpowiedzialny kierownik winien, po zakończeniu miesiąca i zamknięciu ksiąg, sporządzić odpisy w 2 egz. z księgi rektyfikacyjnej i w 1 egz. z księgi magazynowej (obrachunkowej). Kontrola skarbową obowiązana jest sporządzić odpisy sprawdzić i zgodność ich stwierdzić własnoręcznym podpisem. Jeden egzemplarz odpisu z księgi rektyfikacyjnej ma przedsiębiorca przedstawić D. P. M. S., a drugi wraz z odpisem księgi magazynowej właściwej izbie skarbowej. Odpisy mają być wysyłane nie później, niż w dniu 3-cim następnego miesiąca.

O ileby kontrola skarbową nie stwierdziła w terminie zgodności odpisów ksiąg przedsiębiorca ma przedstawić je bez stwierdzenia, lecz obowiązkowo w oznaczonym terminie.

§ 51. Księga rozporządzeń.

Zarządzenia władz skarbowych i D. P. M. S. szczególnego znaczenia, oraz wszystkie specjalne zlecenia mają być zwięzłe, lecz zrozumiałe, wpisywane przez organ skarbowy, dozorujący przedsiębiorstwo, lub inspektora kontroli skarbowej, do księgi rozporządzeń. Wpisy mają być podpisane przez urzędnika, który wpis dokonał, oraz przez przedsiębiorcę, względnie odpowiedzialnego kierownika.

§ 52. Księga robotników.

Przedsiębiorca lub odpowiedzialny kierownik wpisuje robotników do odnośnych rubryk księgi (wzór Nr. 5) w miarę przyjęcia lub zwolnienia.

Inspektor kontroli skarbowej winien przynajmniej raz na trzy miesiące porównać księgę z rzeczywistym stanem robotników i o wynikach wpisać do księgi.

ZANIKI

§ 53. Zanik rektyfikacyjny.

Zanik rektyfikacyjny dla rektyfikacji samodzielnych i oddziałów rektyfikacyjnych przy gorzelnianach nie może przekraczać 1,5% od ilości spirytusu surowego poddanego oczyszczeniu.

Przy podwójnym oczyszczaniu spirytusu, na skutek zlecenia D. P. M. S., zanik rektyfikacyjny nie może przekraczać dalszego 1% od ilości rektyfikatu I gatunku poddanego podwójnemu oczyszczaniu.

§ 54. Zanik magazynowy.

Zanik magazynowy w magazynach rektyfikacji i wolnych składów spirytusu nie może przekraczać 0,5% od ilości spirytusu przyjętego do składu z innych przedsiębiorstw łącznie z pozostałością wszelkich gatunków spirytusu i odpadków z poprzedniego roku obrachunkowego.

Wolne składy wyrobów wódczanych nie mają prawa do zaniku magazynowego.

§ 55. Zanik drogowy.

Rektyfikacje samodzielne oraz wolne składy spirytusu korzystają z zaników drogowych, wyszczególnionych w § 53 rozporządzenia z dnia 10 marca 1925 roku w celu wykonania ustawy o monopolu spirytusowym (Dz. U. R. P. Nr. 31 poz. 218). Wolne składy wyrobów wódczanych nie mają prawa na zanik drogowy.

OBRACHUNKI

§ 56. Terminy obrachunków.

W rektyfikacjach samoistnych mają być dokonywane przez inspektorów kontroli skarbowej obrachunki: miesięczne i roczne. W wolnych składach spirytusu i wyrobów wódczanych obrachunki dokonywają się kwartalnie i rocznie.

§ 57. Obrachunek miesięczny i kwartalny.

a). obrachunek miesięczny w rektyfikacjach, oraz kwartalny w wolnych składach spirytusu.

Obrachunek winien być dokonywany obowiązkowo w końcu ubiegającego, lub w początku następnego okresu obrachunkowego.

Do przeprowadzenia obrachunku, należy przede wszystkim ustalić przychód od początku roku, względnie od ostatniego obrachunku. W tym celu należy dodać wszystkie pozycje przychodu z obcych przedsiębiorstw i zapisane na przychód nadwyżki, dodać do tego pozostałość rzeczywistą z poprzedniego okresu obrachunkowego i od tej ogólnej sumy odjąć sumę wszystkich pozycji rozchodu poza obręb rektyfikacji względnie składu. Różnica sum powyższych da zapas książkowy.

Następnie należy ustalić w sposób przewidziany w § 104 rozporządzenia z dnia 3 sierpnia 1925 r. o urządzeniu i kontroli gorzelni rzeczywisty zapas spirytusu w magazynach. Ustalony zapas rzeczywisty należy porównać z zapasem książkowym.

Jeżeli zapas książkowy okaże się większym od rzeczywistego, wówczas różnica stanowić będzie ubytek; w przeciwnym razie — nadwyżkę.

Nadwyżki wpisać należy do odnośnej rubryki przychodu, ubytek zaś do odnośnej rubryki rozchodu księgi magazynowej (obrachunkowej). Za nadwyżki w transportach monopolowego spirytusu przyjętego do wolnego składu ściąga się opłatę monopolową w wysokości ceny sprzedażnej spirytusu do wyrobu wódek gatunkowych.

O ile ujawniona nadwyżka nie przekracza 1% określonego przy rewizji ogólnego przychodu, potrąca się ją przy ostatecznym rozliczeniu w końcu roku, jeżeli zaś przekracza 1% od ogólnego przychodu, staje się niepotrącalną. Pod ogólnym przychodem w danym razie należy rozumieć zapas rzeczywisty, określony przy poprzednim obrachunku wraz z przychodem zapisanym po tym obrachunku. W księdze magazynowej i obrachunkowej zaznacza się, czy stwierdzona nadwyżka jest potrącalna lub też niepotrącalna.

O ile ujawniony ubytek nie przekracza dozwolonego zaniku, zapisuje się na rozchód bez opłaty, jeżeli zaś stwierdzony ubytek jest większy od dozwolonego zaniku, lecz nie przekracza podwójnej ilości tegoż, to część ubytku, w wysokości dozwolonego zaniku, zapisuje się na rozchód bez opłaty; pozostała zaś część ubytku również zapisuje się na rozchód z zaznaczeniem, że jako potrącalna pozostaje na rachunku do ostatecznego rozliczenia w końcu roku.

W wypadku, kiedy ubytek rzeczywisty wynosi więcej niż podwójny dozwolony zanik, należy część ubytku w wysokości dozwolonego zaniku zapisać na rozchód bez opłaty, a za pozostałą część żądać, pod rygorem przymusowego ściągnięcia wpłacenia do kasy skarbowej w przeciągu dni 8 od daty obrachunku, opłaty w wysokości podwójnej monopolowej ceny sprzedażnej, wyznaczonej na spirytus do fabrykacji wódek gatunkowych (§ 13 ustawy o monopolu spirytusowym).

Wskazany w § 105 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 3 sierpnia 1925 r. o urządzeniu i kontroli gorzelni sposób przeprowadzenia obrachunków w gorzelni, winien być odpowiednio stosowany i przy dokonywaniu obrachunków w rektyfikacji i wolnych składach spirytusu.

Przy dokonywaniu obrachunków aparat rektyfikacyjny należy opróżnić.

Wyniki obrachunków miesięcznych w rektyfikacjach i kwartalnych w wolnych składach należy wpisywać do księgi magazynowej (obrachunkowej) bez sporządzenia aktu.

b) w wolnych składach wyrobów wódczanych.

Obrachunek kwartalny w wolnych składach wyrobów wódczanych winien być dokonywany w terminach wskazanych dla obrachunków kwartalnych w wolnych składach spirytusu.

Sposób ustalania zapasu książkowego jest wyszczególniony w przepisach niniejszego paragrafu dla rektyfikacji i wolnych składów spirytusu.

Po ustaleniu rzeczywistego zapasu wyrobów wódczanych należy go porównać z zapasem książkowym.

Jeżeli zapas książkowy okaże się większym od rzeczywistego, wówczas różnica stanowić będzie ubytek, w przeciwnym razie — nadwyżkę.

Nadwyżki wpisywać należy do odnośnej rubryki przychodu, ubytek zaś do odnośnej rubryki rozchodu księgi obrachunkowej.

Za nadwyżki ściąga się opłatę monopolową w wysokości ceny sprzedażnej spirytusu do wyrobu wódek gatunkowych. Taką opłatę ściąga się za wszelkie ubytki.

§ 58. Obrachunek roczny.**a) w rektyfikacjach i wolnych składach spirytusu.**

Po zakończeniu roku obrachunkowego, a najpóźniej w pierwszych dniach stycznia inspektor kontroli skarbowej winien przeprowadzić obrachunek roczny i o czynności tej sporządzić oddzielny akt w rektyfikacjach według wzoru Nr. 8, w wolnych zaś składach według tegoż wzoru z uwzględnieniem odpowiednich rubryk.

Przy dokonaniu ostatniej w roku rewizji magazynu ustala się ubytek magazynowy, względnie nadwyżkę (różnica między zapasem książkowym i rzeczywistym), oraz w rektyfikacjach straty rektyfikacyjne.

Ujawnione nadwyżki zapisuje się na przychód, a ubytki na rozchód.

Przy dokonywaniu rozliczenia ubytków i nadwyżek posługiwać się należy przepisami, zawartymi w § 109 rozporządzenia Min. Skarbu z dnia 3 sierpnia 1925 r. o urządzeniu i kontroli gorzelnii.

Obrachunek roczny należy uwidocznić w księdze magazynowej (obrachunkowej) i stwierdzić podpisami organów kontroli skarbowej i przedsiębiorcy lub kierownika rektyfikacji.

Wszelkie obrachunki mają być sporządzane oddzielnie dla spirytusu monopolowego i oddzielnie dla spirytusu niemonopolowego.

b) w wolnych składach wyrobów wódczanych.

Obrachunku rocznego w wolnych składach wyrobów wódczanych dokonywa się w terminach i w spo-

sób przewidziany dla rektyfikacji i wolnych składów spirytusu z zapisem wyników do księgi obrachunkowej bez sporządzenia oddzielnego aktu.

§ 59. Zmiana przepisów.

Przepis ust. 1 § 51 rozporządzenia z dnia 10 marca 1925 r. w celu wykonania ustawy o monopolu spirytusowym (Dz. U. R. P. Nr. 31 poz. 218) zmienia się o tyle, że odpadki nie mogą być dołączone do zaników rektyfikacyjnych.

§ 60. Termin dostosowania się do przepisów niniejszego rozporządzenia.

Lokale i urządzenia rektyfikacji i wolnych składów spirytusu nie odpowiadające wymaganiom niniejszych przepisów, winny być dostosowane do nowych wymagań najpóźniej do 1-go lipca 1926 r. W szczególnych wypadkach Minister Skarbu może zezwolić na wyjątki.

§ 61. Wznowienie pozwoleń.

Właściciele istniejących wolnych składów spirytusu, którzy pragną w dalszym ciągu prowadzić te składki, winni uzyskać nowe pozwolenie na warunkach niniejszego rozporządzenia.

§ 62. Wejście w życie.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dn. 1 stycznia 1926 r.

Minister Skarbu: *J. Zdziechowski*

Izba Skarbowa w

Urząd Skarbowy Akcyz i Monopolów Państwowych w

Inspektorat Kontroli Skarbowej w

(STRONA PIERWSZA)

KSIĄŻKA MAGAZYNOWA

Rektyfikacja w

Należącej do

na 19___ rok

POUCZENIE.

1. Pozostałość z poprzedniego roku obrachunkowego winna być wpisywana przez inspektora kontroli skarbowej cyframi i słownie.
2. Na przychód zapisują się wszelkie ilości spirytusu, otrzymanego z zewnątrz, jak również zwracane próbki i ujawniane przy rewizjach nadwyżki.
3. Na rozchód nie należy zapisywać ilości spirytusu pobieranego na aparat rektyfikacyjny, jak również nie należy przychodować ilości otrzymywanych z aparatu, jednak straty na aparacie po dokonanych w książce rektyfikacyjnej obrachunku, należy zapisać na rozchód.
4. Ilości spirytusu 0,5 i wyżej należy liczyć za jeden litr, a poniżej 0,5 litra odrzucać.
5. Zasadnicze i dodatkowe opłaty patentowo akcyzowe należy wykazywać w rubryce „uwagi”.
6. Miesięczne odpisy niniejszej książki należy wysyłać do izby skarbowej w terminie do dnia 3 następnego miesiąca.

Wzór Nr. 3.

Izba Skarbowa w _____
 Urząd Akcyz i Monopolów Państwowych w _____
 Inspektor Kontroli Skarbowej w _____

Księga numeracyjna i rewizyjna

dla rektyfikacji należącej do _____

 na rok 192_____

Zbiornik Nr. _____

Spirytus monopolowy rolniczy

Pozycja	Nr. porządkowy zbiornika (naczynia)	Data badania zapasów	PRZYCHÓD			ROZCHÓD		U W A G I
			Data	Nr. i data świadectwa przewozowego	Przyjęto spirytusu w litrach bezw. alkoholu	Wydano	Pozostaje	
						litrów bezw.	alkoholu	
1	2	3	4	5	6	7	8	9

1. Dla każdego zbiornika winno być otwarte osobne konto.
2. Pozostałości z poprzedniego roku winne być wpisane cyfrowo i słownie własnoręcznie przez inspektora kontroli skarbowej.
3. Odpisów tej księgi przedstawiać nie należy.

Wzór Nr. 4.

Izba Skarbowa w _____
 Urząd Skarbowy Akcyz i Monopolów Państwowych w _____
 Inspektorat Kontroli Skarbowej w _____

Księga rozporządzeń

władz skarbowych i Dyrekcji Państwowego Monopoli Spirytusowego.
 Rektyfikacji _____ należącej do _____

1. Rozporządzenia wpisywane do księgi winne być podpisane przez urzędnika, który wpisu dokonał oraz przedsiębiorcę lub odpowiedzialnego kierownika.
2. Księga rozporządzeń ważna jest przez cały czas istnienia przedsiębiorstwa. Coroczna zmiana jest zakazana.

Data i liczba rozporządzenia	Władza, która rozporządzenie wydała	TREŚĆ ROZPORZĄDZENIA	U W A G I (Adnotacja kontroli o wykonaniu rozporządzenia)
1		3	4

Izba Skarbowa w _____
 Urząd Akcyz i Monopolów Państwowych w _____
 Inspektorat Skarbowy w _____

Zaświadczenie

Niniejszem zaświadczam, że do oczyszczenia w _____
 rektyfikacji powiatu _____ należącej do _____
 _____ w terminie od _____ do _____ 192____ roku na
 warunkach, wymienionych w poniższym zgłoszeniu, spirytusu w ilości _____
 _____ stopni hektolitrowych (litrów alkoholu bezwodnego) przeszkód
 nie znajduję.

m. _____ dn. _____ 19____ r.

PODPIS

Do _____ w _____

Zgłoszenie

W _____ rektyfikacji powiatu _____
 znajdującej się przy gorzelnii _____ Nr. _____ i należącej do
 _____ a dzierżawionej przez _____
 _____ odbywać się będzie
 oczyszczenie spirytusu w czasie od dnia _____ do dnia _____ 192____ r.
 włącznie na następujących warunkach:

- 1) do oczyszczenia wziętym będzie spirytus w ilości _____
 _____ stopni hektolitrowych (litrów alkoholu bezwodnego).
- 2) Odpowiedzialność za zachowanie przepisów skarbowych i fabrycznych
 na czas trwania robót, związanych z oczyszczeniem spirytusu podług
 niniejszego zgłoszenia, przyjmuje na siebie _____
 _____ któremu przepisy te są znane.

_____ dn. _____ 19____ r.

PODPISY:

Izba Skarbowa w _____
 Urząd Skarbowy Akcyz i Monopolów Państwowych w _____
 Inspektorat Kontroli Skarbowej w _____

P R O T O K O Ł

o obliczeniu fuzli oraz o wynikach przemycia olejów fuzlowych w rektyfikacji
 starostwa _____
 województwa _____ należącej do _____

Dnia _____ 192_____ r. inspektor kontroli skarbowej _____
 _____ oraz _____
 w obecności _____

dokonałi zbadania i obliczenia fuzli, otrzymanych przy oczyszczaniu spirytusu
 _____ za okres czasu od _____
 192_____ r. do _____ 192_____ r.

1. W zbiorniku Nr. _____ znaleziono _____ litrów objętościowych fuzli
 przy temperaturze _____ R°, wierzchnią warstwę, których stanowią oleje fuzlowe
 w ilości _____ litrów objętościowych o mocy według tablicy I _____
 co stanowi po uwzględnieniu redukcji według tablicy II _____ litrów
 bezwodnego alkoholu.

2. Dolną warstwę stanowi czysty przezroczysty płyn w ilości _____ ltr.
 objętościowych o mocy według tablicy I _____, co stanowi po uwzględnieniu
 redukcji według tablicy II _____ litrów bezwodnego alkoholu.

Po przemyciu olejów fuzlowych (patrz p. 1) otrzymano litrów objętościowych
 o temperaturze _____ R° o mocy według tablicy I _____° co stanowi po
 uwzględnieniu redukcji według tablicy II _____ L. _____ 100% olejów fuzlowych
 odpowiadających przepisowym wymaganiom. Zniszczono wód fuzlowych _____
 litrów bezwodnego alkoholu.

Z dolnej warstwy (patrz p. 2) zostało zniszczono _____ ltr. bezwodnego
 alkoholu, pozostawiono zaś do powtórnego oczyszczenia _____ ltr. bezwodnego
 alkoholu.

Ogólne wyniki:

a) otrzymano olejów fuzlowych _____ ltr. 100°
 b) zniszczono wód fuzlowych _____ ltr. 100°
 c) pozostawiono wód fuzlowych do powtórnego oczyszczenia _____
 _____ ltr. 100°. Od olejów fuzlowych i zniszczonych wód
 fuzlowych wzięto po jednej próbie, które opieczętowano pieczęcią _____
 _____ i pozostawiono _____
 do przechowania w ciągu 6 miesięcy.

Niniejszy protokół sporządzono w 3 egzemplarzach z których jeden pozostawiono
 w aktach rektyfikacji dwa zaś przyjął inspektor kontroli skarbowej dla przesłania
 do D.P.M.S. i izby skarbowej.

" PODPISY:

IV. W ciągu okresu obrachunkowego wzięto na aparat rektyfikacyjny.

a) do powtórnej rektyfikacji zabrakowanego I gat.	{ własnej rektyfikacji z obcych rektyfikacji	litr. 100 %
		litr. 100 „
b) surówki	litr. II gat.	litr. III gat.
rektyfikatu	litr., wód fuzlowych	litr.
c) do podwójnej rektyfikacji rektyf. I gat.		litr. 100 „

V. Z ilości (IV) otrzymano:

1) rektyfikatu:	a) I gatunku pojedynczej rektyfikacji	litr. 100 „
	b) I gatunku podwójnej rektyfikacji	litr. 100 „
2) ostatnich gatunków:	a) rektyfikatu II gat.	litr. 100 „
	b) rektyfikatu III gat.	litr. 100 „
3) wód fuzlowych		litr. 100 „
4) eterów		litr. 100 „
5) olejów fuzlowych		litr. 100 „
	RAZEM	litr. 100 „

VI. U b y t k i.

Wszelkiego rodzaju ubytki przy rewizjach określone litr. 100 „

VII. Dopuszczalne zaniżki:

1) a) Rektyfikacyjny 1,5 proc. od ilości surówki wziętej na aparat	litr. 100 „
b) za podwójne rektyfikowanie 1 proc. od spirytusu wziętego na aparat	litr. 100 „
2) Składowy 0,5 proc. od ilości wykazanej w p. 1	litr. 100 „
	RAZEM
	litr. 100 „

W porównaniu z rzeczywistymi zaniżkami:

a) mniej o	litr. 100 „
b) więcej o	litr. 100 „

POD P I S Y

Ze strony rektyfikacji

Ze strony władz skarbowych

(Strona pierwsza)

Wzór Nr. 9

Izba Skarbowa w

Urząd Skarbowy Akcyz i Monopolów Państwowych w

Inspektorat Kontroli Skarbowej w

Księga obrachunkowa dla spirytusu

wolnego składu w należącego
do
na 192__ r.

1. Przychód składa się: a) z ilości spirytusu wykazanych w dokumentach przewozowych i b) z ujawnionych w przesyłkach i przy rewizjach nadwyżek.
2. Rozchód spirytusu należy wpisywać do księgi obrachunkowej na podstawie dokumentów przewozowych z zachowaniem kolejności; zaniki zaś po ich ustaleniu.
3. Ilości alkoholu poniżej 0,5 litra odrzuca się, a 0,5 i wyżej liczy się za cały litr.
4. W rubryce 16 wykazywać należy wszelkie kwoty wpłacone czy też na podstawie zabezpieczenia pokredytowane za spirytus oraz wpłaty za nadwyżki i zaniki. W rubrykach 17 i 18 podział wpłaconych kwot na zwrotne i niezwrotne, a w rubr. 19 — kwoty rzeczywiście zwrócone lub zwolnione i zaliczone. Rubryki 16 i 17 należy wypełniać bezzwłocznie, rubr. 18 po wyjaśnieniu prawa na zwrot, a 19—po dokonaniu zwrotu.
5. W ostatnim dniu każdego miesiąca przedsiębiorca lub odpowiedzialny kierownik ma księgę zamknąć, sporządzić ścisły odpis wraz z zamknięciem za miesiąc zeszły i po stwierdzeniu zgodności odpisu przez kontrolę skarbową przesłać odpis bezpośrednio do izby skarbowej.
6. Złożony w wolnych składach spirytus może być wywożony zagranicę lub na podstawie specjalnych zezwoleń Ministerstwa Skarbu wypuszczany do wewnętrznego obrotu. Przy wypuszczaniu na rynek wewnętrzny spirytusu nieopłaconego lub za który opłata została zwrócona czy też zaliczona, ciężąca na takim spirytusie należność winna być wpłacona przed wypuszczeniem spirytusu ze składu.

(Strona pierwsza)

Wzór Nr. 10.

Izba Skarbowa w.....

Urząd Skarbowy Akcyz
i Monopolów Państwowych w

Inspektorat Kontroli Skarbowej w

Księga obrachunkowa wyrobów wódczanych

wolnego składu w

należącego do

na 192— rok

1. Przychód składa się: a) z ilości wyrobów wykazanych w dokumentach przewozowych i b) z nadwyżek ujawnionych przy rewizjach i w przesyłkach.
2. Rozchód stanowią: a) ilości wyrobów wykazywane w dokumentach przewozowych i b) ustalone zaniki drogowe i składowe.
3. Przychód i rozchód wpisuje się do księgi obrachunkowej sumarycznie z książek podręcznych wzór Nr. 11, 12 w końcu każdego dnia, a nadwyżki i zaniki w miarę i chwili ich ustalenia. W podsumowaniach i przeniesieniach nadwyżki i zaniki należy wykazywać oddzielnie od wyrobów otrzymanych lub wydanych.
4. W rubryce 24 wykazywać należy wszelkie koszty wpłacone czy też na podstawie zabezpieczenia pokredytowane oraz wpłaty za nadwyżki i zaniki. W rubrykach 25 i 26 podział wpłaconych kwot na zwrotne i niepodlegające zwrotowi, a w rubryce 27 — kwoty rzeczywiście zwrócone lub zwolnione i zaliczone. Rubryki 24 i 25 należy wypełniać bezzwłocznie, rubrykę 26 — po wyjaśnieniu prawa na zwrot, a 27 po dokonaniu zwrotu.
5. W ostatnim dniu każdego miesiąca przedsiębiorca lub odpowiedzialny kierownik ma księgę zamknąć, sporządzić ścisły odpis wraz z zamknięciem za miesiąc ubiegły i po stwierdzeniu zgodności odpisu przez kontrolę skarbową przesłać odpis bezpośrednio do izby skarbowej.
6. Złożone w wolnym składzie wyroby wódczane, soki i morsy mogą być wywożone zagranicę lub na podstawie specjalnych zezwoleń Ministerstwa Skarbu wypuszczone do wewnętrznego obrotu. Przy wypuszczeniu na rynek wewnętrzny wyrobów nieopłaconych, lub za które opłata została zwrócona czy też zaliczona, ciężar na takich wyrobach, należność winna być wpłacona przed wypuszczeniem wyrobów ze składu.

(Strona trzecia)

w ó d c z a n y c h				N a l e ż -			
przewozowych oraz ujawniono zaników				Pozostałość spirytusu w litrach 100 ^o	Zapłacono za spirytus względnie zabezpieczono na należności	Z obok wyznaczonej kwoty	
W beczkach		Ogólna ilość				Nie podlega ani zwrotowi ani za- liczeniu (koszt własny D.P.M.S.)	Podlega zwrotowi, zaliczeniu lub umorzeniu
Soków, morsów i t. p.	Innych wyrobów	Litrów objętościowych	Zawartość alkoholu w litrach 100 ^o				
19	20	21	22	23	24	25	26

(Dalszy ciąg strony trzeciej)

n o ś ć		W p ł a t y			U W A G I
Zwrócono, zaliczono, zwolniono, zabezpieczono lub umorzono	K A S A	D A T A	Liczba pozycji dziennika kasowego		
27	28	29	30	31	

(Strona pierwsza)

Izba Skarbowa w.....
Urząd Skarbowy Akcyz i Monopolów Państwo-
wych w
Inspektorat Kontroli Skarbowej w

Księga podręczna

dla zapisywania przynadu gotowych wyrobów

w wolnym składzie w

należącym do

na 192__ rok.

-
1. Książka niniejsza służy tylko jako pomocnicza do księgi obrachunkowej.
 2. Otrzymane transporty wyrobów należy wpisywać do księgi natychmiast po nadejściu do składu.
 3. Z końcem dnia należy wpisy dodać i wynik wpisać do księgi obrachunkowej.
 4. Wyroby o różnej mocy winny być wpisywane w oddzielnych rubrykach pionowych.
 5. Odpisów księgi podręcznej nie składa się.

(Strona pierwsza)

Wzór Nr. 12.

Izba Skarbowa w.....
Urząd Skarbowy Akcyz i Monopolów Państwo-
wych w
Inspektorat Kontroli Skarbowej w

Księga podręczna

dla zapisywania rozchodu gotowych wyrobów

w wolnym składzie w

należących do

na 192__ rok.

1. Książka niniejsza służy tylko jako pomocnicza do księgi obrachunkowej.
2. Wysłane transporty wyrobów należy wpisywać do księgi natychmiast po wydaniu ze składu.
3. Z końcem dnia należy wpisy dodać i wynik wpisać do księgi obrachunkowej.
4. Wyroby o różnej mocy winny być wpisywane w oddzielnych rubrykach pionowych.
5. Odpisów księgi podręcznej nie składa się.

